

[Tinning]

ning for det første, at der er behov for at forhøje pensionssatserne, de kalder det et klart og påtrængende behov, og for det andet, at økonomien, når man er pensioneret, har ret stor betydning for resten af livet.

Hvis vi endelig skal diskutere økonomi – det kan der altid være god grund til – så var noget af det, vi kunne starte med, at flytte blikket fra den korte til den bare lidt længere sigt. Jeg er ret sikker på, at noget kraftigere forhøjelser af pensionssatserne, end der er lagt op til her, ville vise sig ikke at være den samme merudgift, netop fordi det, i det øjeblik folk også økonomisk får mulighed for så at sige at tage ansvaret for deres eget liv og forsøge selv at tilrettelægge deres tilværelse, tit viser sig, at en række sociale problemer, vi ellers kan se, udebliver. Hvis man bruger pengene på en bedre pension, så sparer man tit pengene på nogle andre områder.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Tinning startede sit indlæg med at sende en ansøgning til mig, om jeg ville lære hr. Tinning den ædle regnekunst. Det tror jeg ikke at jeg kan, så jeg er nødt til at afslå ansøgningen. Hr. Tinning begyndte på det niveau, hvor man trækker fra og lægger sammen, men det problem, vi er inde på, har noget at gøre med procentregning, og det er noget mere avanceret end det niveau, hvorpå hr. Tinning ønsker at bevæge sig.

Hr. Tinning bør gå ud og spørge de mennesker, det drejer sig om, vedrørende skattelettelser. Jeg kan fortælle hr. Tinning, at hvis man er invalidepensionist eller folkepensionist eller ung under uddannelse og man betaler 300, 400 eller 500 kr. i skat pr. måned, så luner det sådan, at man kan mærke det, at skatten bliver lettet med en hundredkrone-seddel, men hvis man er folketingsmedlem eller offentligt ansat med god løn, så mærker man det ikke så meget, så luner det ikke nær så meget.

Hr. Tinning kunne måske tage og læse lidt i bibelhistorien. Der står en sammenligning i lignelsen om den fattige enkes skærv, hvis hr. Tinning vil tænke det hele igennem. Der er det forsøgt at billedgøre, hvordan en enkrone ikke altid svarer til en enkrone, men at en skærv nogle gange kan være meget mere end et meget stort beløb. Det står at læse i Bibe-

len, og den er udgivet ret mange steder og står på de fleste biblioteker.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg synes, at der er grund til at starte med at understrege, at debatten her i dag sætter punktum for et kapitel, som i hvert fald for en række af folketingets partier måske ikke har været det mest positive, nemlig spørgsmålet om afskaffelse af laveste invalidepension. Det bliver nu under alle omstændigheder en realitet.

Jeg har oplevet debatten sådan, at der er bred enighed om forenkling af systemet, hvad angår førtidspension, og at uenigheden naturligvis primært går på niveauforskelle, hvad angår økonomi. Det er der ikke grund til at gå dybere ind i nu, og derfor har jeg heller ikke så mange kommentarer til enkeltdele af debatten.

Jeg vil dog godt, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl tilbage, understrege, at det fremtidige niveau, som skal afløse nuværende laveste invalidepension, naturligvis ikke blot er folkepensionens grundbeløb, som enkelte ordførere har været inde på. Det er også et spørgsmål om pensionstillæg, som det fremgår af § 1, nr. 12, i lovforslaget. Jeg synes, det skal føjes til, som det fremgår af nr. 13, at til en person, der modtager pension efter § 3 og samlever med sin ægtefælle, uden at denne modtager pension efter denne lov, ydes der et ægteskabstillæg på 3.192 kr. årligt. Det er altså et beløb, der i de her nævnte tilfælde kommer oveni – for at der ikke skal være nogen misforståelser med hensyn til, hvad det er for et økonomisk niveau, vi diskuterer.

Der har været en del kommentarer til spørgsmålet om det rimelige i aldersgrænsen på 55 år. Jeg skal kun hertil sige, hvad fru Yvonne Herløv Andersen var inde på, at dette forslag jo ikke har til formål at skabe flere pensionister. Det har først og fremmest til formål at hæve niveauet for dem, der i dag får laveste invalidepension, og dernæst at forenkke reglerne for de 55–67-årige. Det er jo faktisk de to primære hensigter.

Vi har stadig væk et bistandslovssystem, der under alle omstændigheder giver mulighed for at hjælpe på samme niveau som det, regeringen lægger for det, der afløser laveste invalidepension, og som stadig væk indehol-